

[Indenrigsministeren.]

Kr. for hver Million Kroner, Erstatningssummerne kommer til at udgøre, men antager man f. Eks., at det samlede Afløsningsbeløb vil komme til at ligge et Sted mellem 20 og 25 Mill. Kr., da vil det være ensbetydende med, at Apotekerfonden de første Aar vil have et Overskud paa 600 000 Kr., derefter aftagende til 300 000—400 000 Kr. 10 Aar efter og ogsaa nedadgaaende i den følgende Periode. Paa den anden Side, maa det erindres, at Fondens Udgift til Amortisationsafgift falder helt bort efter ca. 30 Aars Forløb. Jeg maa derfor sige, at der alt er Grundlag for at mene, at der vil være Mulighed for en generel Nedsættelse af Apotekerafgifterne med en dertil svarende Nedsættelse af Medicinpriserne som Følge. Selvfølgelig vil det være forsigtigst for at bedømme Omfanget af en saadan Nedsættelse at se, hvor store Afløsningssummerne bliver, inden endelig Beslutning paa dette Omraade tages.

Jeg skal hermed anbefale dette Forslag til Folketingets Velvillie. Dets Gennemførelse vil betyde, at det gamle Spørgsmaal om de reelle Apoteksprivilegiens Afløsning, der allerede for 60 Aar siden rejstes her i Folketinget af Frederik Bajer, og som aldrig siden er taget af Dagsordenen, endeligt løses. Denne Reform betyder Muligheden for betydelige Besparelser i de Medicinudgifter, som Befolkningen maa udrede, og endelig vil den efter min bedste Overbevisning komme til at betyde øget Fremskridt og øget Fremdrift for dansk Farmaci. Jeg haaber derfor, at det høje Folketing vil underkaste dette Forslag en velvillig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Geodætisk Instituts trigonometriske Stationer m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3427; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1198).

Sagen sattes til Forhandling.

Hartvig Frisch: Jeg skal fatte mig kort angaaende Lovforslaget. Jeg vil lige først bemærke med Hensyn til Titelen, at man maa næsten være glad ved, at der er

tilføjet de to Bogstaver m. v., for det er det eneste Danske, der er i Titelen, „Geodætisk Instituts trigonometriske Stationer“, er jo ellers en lidt slem Mundfuld, da de to af Ordene er græske og de to latinske, men det handler altsaa om det, vi i gamle Dage kaldte Generalstabsmærker, og Meningen med Lovforslaget er at sikre disse Generalstabsmærker, saaledes at de ikke er underkastet Tilfældigheder, hverken fra Ejerne, som nu har de Steder, hvor Generalstabsmærkerne staar, eller, ved Ejerskifte, fra nye Ejeres Side.

Med Hensyn til Opmaalingsmærkernes Betydning er der i Bemærkningerne til Lovforslaget fremsat forskellige Udtalelser, som viser, hvor alvorligt det vilde være, hvis der i noget større Omfang skete Skade med de Mærker, der er sat. En anden Ting, der ogsaa er fremført i Bemærkningerne til Lovforslaget, er, hvorledes det i Øjeblikket er med Hensyn til Deklarationer, som er læst paa Ejendommene. I mange Tilfælde ejer Generalstaben ikke det paagældende Sted, men maa nøjes med at læse en Deklaration, men det er i Øjeblikket saaledes, at disse Deklarationer maa vige overfor alle andre tinglyste Hæftelser, saaledes at man i Tilfælde af Tvangsauktioner faktisk kan sige, at Geodætisk Instituts Ret i Virkeligheden er yderst svag.

Lovforslaget gaar derfor ud paa, dels at muliggøre at Geodætisk Institut paa de Steder, hvor de finder det nødvendigt, kan faa disse Maalemærker sat og kan faa de dertil nødvendige Arealer og tillige at faa sikret alle de Steder, hvor Maalemærkerne i Forvejen findes.

Jeg har undersøgt, hvorledes det egentlig forholder sig med Hensyn til, hvad der er gaaet forud, hvad der har gjort Lovforslaget paakrævet. Jeg har forhørt mig om, om der har været særlige Vanskeligheder. Det forekommer ikke at være Tilfældet, men man har ment, det vilde være hensigtsmæssigt at have en Lov om Spørgsmaalet. Jeg har undersøgt, om man i tidligere Tid har været stillet overfor lignende Vanskeligheder som dem, Lovforslaget tager Sigte paa. Man skal helt tilbage til 1878, hvor der var et saadant Tilfælde paa et Tidspunkt, da Opgaven henlaa under Generalstaben. En Mand nægtede da at afstaa det paagældende Areal, og man har da under 6. Juni 1878 en Skrivelse fra Krigsministeriet til Generalstaben, hvem det overdrages at gøre de fornødne Skridt til Ekspropriation. Man har altsaa allerede tidligere været klar over, at naar det var nødvendigt, maatte Statsmagten, for at faa